

ارزیابی اثر فرایندهای مدیریت دانش در فعالیت‌های دیپلماسی دفاعی جمهوری اسلامی ایران

حسین مینایی*

ابراهیم حاجیانی**

حسین دهقان بوده***

فروزنده جعفرزاده پور****

چکیده

مدیریت دانش، روشی برای بهبود عملکرد، بهره‌وری، کارآمدی، تسهیم و استفاده از اطلاعات درون سازمان و ابزاری برای تصمیم‌گیری بهینه در سازمان هاست. در این پژوهش محققین در پی آن هستند که اثر فرایندهای مدیریت دانش را بر فعالیت‌های دیپلماسی دفاعی ارزیابی نمایند. اهمیت این پژوهش از آنجاست که کاهش هزینه‌ها را در سازمان‌های دفاعی در پی دارد و موجب خلقو مزیتی پایدار و رقابتی و نوآورتر شدن آنها می‌گردد. بهره‌گیری از فرایندهای مدیریت دانش در فعالیت‌های دیپلماسی دفاعی به مسئولین و کارگزاران این امکان را می‌دهد که بر اساس نظریه‌های مدیریت دانش از جمله مدل استیو هالس همواره در جستجوی دانش جدید و حذف دانش مازاد پاشند. ارزیابی حاصله حاکی از آن است که فرایندهای مدیریت دانش در تحقق اهداف دیپلماسی دفاعی (مهندسی محیط امنیتی، کسب منافع اقتصادی، دستیابی به تجهیزات دفاعی مورد نیاز، ثبات سازی و کنترل تسلیحات) و نتایج دیپلماسی دفاعی (تهدیدزایی، امنیت‌زایی و بازدارندگی) اثر قابل توجه دارد.

واژگان کلیدی

ارزیابی، مدیریت دانش، دیپلماسی دفاعی

* دانشجوی دکترای آینده‌پژوهی پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات اجتماعی و عضو هیئت علمی دافوس اجا (نویسنده مسئول)
Email: hoseinminaee2@gmail.com

** دانشیار دانشگاه شاهد و مدیر گروه مطالعات فرهنگی و اجتماعی مرکز تحقیقات استراتژیک
Email: ebhajiani@gmail.com

*** استاد دانشگاه مالک اشتر و وزیر دفاع و پشتیبانی نیروهای مسلح
Email: www.mut.ac.ir
**** استادیار جهاد دانشگاهی و رئیس گروه مطالعات نسلی مطالعات اجتماعی پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات اجتماعی
Email: s.jafarzadepoor@gmail.com

جستارگشایی

نقش دانش در رقابت‌پذیری سازمان‌های اقتصادی طی دهه اخیر بسیار برجسته‌تر شده است. در حقیقت امروزه اغلب ارزش افزوده کسب شده به وسیله سازمان‌های اقتصادی، نه به واسطه تجهیزات و امکانات، بلکه با دانش اباحت شده در آن سازمان کسب می‌شود. از این رو، به عنوان یک پارامتر بسیار تأثیرگذار، مدیریت دانش یا هنر ایجاد ارزش افزوده از این سرمایه ناملموس، از ارزش و اهمیت ویژه‌ای برخوردار است.

در عصر ارتباطات و فناوری اطلاعات، دانش به عنوان عامل اساسی و منبع حیاتی سازمان‌ها در عرصه رقابت، برای دستیابی به مزیت رقابتی پایدار محسوب می‌گردد (رنانی و نامقی، ۱۳۸۸، ص ۲). به طور کلی سازمان‌ها به دو دسته از دارایی‌ها (سرمایه) تکیه می‌کنند: دارایی‌های ملموس و دارایی‌های ناملموس. آنچه تا چندی پیش، توجه سازمان‌ها را به خود جلب کرده بود، کسب و بهینه‌سازی دارایی‌های ملموس مانند ماشین‌آلات و تجهیزات بود، اما امروزه سازمان‌ها دریافته‌اند که دارایی‌های ناملموس مانند سرمایه فکری، تجربیات، دانش سازمانی و اطلاعات موجب موفقیت و بقای آنها می‌شود. سازمان‌ها به این نتیجه رسیده‌اند که باید به آنچه می‌دانند (سرمایه فکری)، بیش از آنچه دارند (سرمایه مادی) اهمیت بدهند. سازمان‌ها با درک اهمیت و نقش حیاتی مدیریت دانش، اشتیاق وافری به اعمال این سیستم‌ها از خود نشان می‌دهند. اما واقعیت این است که به دلیل نبود تصویری روشن از آنچه می‌خواهند به آن دست پیدا کنند، نمی‌توانند این سیستم‌ها را به صورت مطلوب طراحی و اجرا کنند. در صورتی که اگر فرآیندهای مدیریت دانش مانند خلق دانش، کسب دانش، نشر دانش، کاربرد و نگهداری دانش به شیوه‌ای نظاممند و برنامه‌ریزی شده در سازمان‌ها اعمال شود، می‌توان شاهد اثرات شگرف آن در ایجاد مزیت رقابتی در بخش‌های مختلف سازمان بود.

درک ضرورت توجه به اجرای طرح‌های مدیریت دانش در سازمان‌ها، نیازمند شناسایی دقیق نتایج استفاده از این طرح‌ها در بخش‌های مختلف سازمان است تاکنون تحقیقات زیادی درباره مفهوم و فرآیندهای مدیریت دانش انجام شده است، اما سازمان‌ها و شرکت‌ها به دنبال چیزی فراتر از این می‌باشند. امروزه سازمان‌ها در شرایط سخت رقابتی به دنبال این هستند که آیا

اجرای طرح‌های مدیریت دانش می‌تواند برای آنها عامل ایجاد تمایز و مزیت رقابتی باشد؟ از این رو تحقیق پیرامون مدیریت دانش با محوریت بررسی اثرات آن بر فعالیت‌های مختلف سازمان ضروری به نظر می‌رسد.

این مطالعه پیرامون مدیریت دانش از منظر محتوایی گرچه می‌تواند در بسیاری از موارد، مدیران و سایر کنشگران سازمانی را نسبت به شناخت و آگاهی از چیستی مدیریت دانش رهنمون باشد، اما به تنها یکی کافی نیست. در شرایط موجود مدیران به عنوان کنشگران اصلی سازمان به موضوع‌های سازمانی از منظر کارکردی و اجرایی می‌نگرند و اهمیت و ضرورت اعمال یک سازوکار را از طریق ارزیابی اثرات و کارکردهای آن مورد ارزیابی قرار می‌دهند (رنانی و نامقی، ۱۳۸۸، صص ۳). همچنین عمدۀ تحقیقات انجام شده پیرامون مدیریت دانش از منظر کارکردی به ارزیابی اثر مدیریت دانش بر یک عامل مانند نوآوری یا مدیریت روابط با مشتریان متتمرکز شده‌اند و از نگاهی جامع به این موضوع غفلت نموده‌اند. با توجه به این موارد، این تحقیق بر آن است تا با رویکردی جامع اثرات مدیریت دانش را بر فعالیت‌های مختلف دیپلماسی دفاعی در جا ایران با توجه به اهداف و نتایج دیپلماسی دفاعی مورد بررسی و ارزیابی قرار دهد.

از جمله پرسش‌های پژوهش می‌توان موارد زیر را مطرح نمود:

۱. آیا بین مدیریت دانش و دیپلماسی دفاعی (گفتگوهای امنیتی) رابطه معنی‌داری وجود دارد؟
۲. آیا بین مدیریت دانش و دیپلماسی دفاعی (گفتگوهای راهبردی دفاعی) رابطه معنی‌داری وجود دارد؟
۳. آیا بین مدیریت دانش و دیپلماسی دفاعی (تبادل‌های آموزشی و حرفه‌ای نظامی) رابطه معنی‌داری وجود دارد؟
۴. آیا بین مدیریت دانش و دیپلماسی دفاعی (وارادات و صادرات تسليحات و تجهیزات نظامی) رابطه معنی‌داری وجود دارد؟
۵. آیا بین مدیریت دانش و دیپلماسی دفاعی (برگزاری رزمایش و تمرین‌های نظامی مشترک) رابطه معنی‌داری وجود دارد؟

۶. آیا بین مدیریت دانش و دیپلماسی دفاعی (استفاده از نیروهای نظامی برای حمایت از دیپلماسی دولت) رابطه معنی‌داری وجود دارد؟

۱. مبانی نظری تحقیق

۱-۱. تعاریف و مفاهیم

۱-۱-۱. مدیریت دانش

درباره مدیریت دانش تعاریف متعدد و متنوعی ارائه شده است که با توجه به زاویه دید صاحب‌نظران و میزان توجه هر یک به عاملی خاص، نوع تعریف آنها از یکدیگر متمایز می‌شود (O Dell, 1996, pp. 76-82).

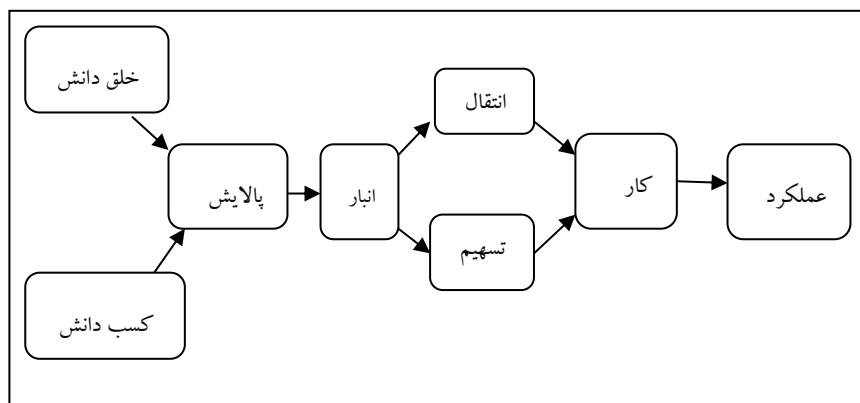
نگاره شماره (۱) - تعاریف مدیریت دانش (عالم‌تبریز و محمد رحیمی، ۱۳۸۷، ص ۵۲)

تعريف	محقق
فرآیندی که به واسطه آن سازمان‌ها در زمینه یادگیری (درونی‌کردن دانش) کدگذاری دانش (بیرونی‌کردن دانش) و توزیع و انتقال دانش مهارت‌هایی را کسب می‌کنند.	مالهوترا (۱۹۹۷)
فرآیندی که سازمان به واسطه آن توانایی تبدیل داده به اطلاعات و اطلاعات به دانش را پیدا می‌کند و همچنین قادر خواهد بود تا دانش کسب شده را به گونه‌ای مؤثر در تصمیم‌های خود به کار گیرند.	استیوهالس (۲۰۰۱)
مدیریت دانش یعنی ایجاد فرآیندهای لازم برای شناسایی و جذب داده، اطلاعات و دانش‌های مورد نیاز سازمان از محیط درونی و بیرونی و انتقال آنها به تصمیم‌ها و اقدامات سازمان و افراد.	کارل ویگ (۲۰۰۲)
سیستمی برای اداره، جمع‌آوری، اصلاح و اشاعه دانش در تمام اشکال آن در یک سازمان	لیس کیند (۱۹۹۶)
مدیریت دانش با به‌کارگیری و رشد سرمایه‌های دانش یک نهاد و با در نظر گرفتن اهداف آن نهاد سر و کار دارد.	فرپاپولو (۲۰۰۰)
مدیریت دانش یعنی مدیریت سازمان به طرف نوآوری مداوم بر اساس دانش سازمان، یعنی پژوهانه ساختار سازمان تسهیلات کاربرد فناوری را تأکید بر کارگروهی و انتشار دانش	گمبل (۲۰۰۱)
مدیریت دانش، کار بسط دانش، بینش درک چگونه دانستن و به کار بستن فناوری و سنت‌ها با آمیخته‌ای از علم مدون است.	مایرتل بیچ (۲۰۰۳)
مدیریت دانش، مدل کسب و کار چند رشته‌ای است که با اتمام ابعاد دانش سازمانی شامل خلق دانش، کدگذاری، تسهیم و نحوه اثرگذاری آن در ارتقای یادگیری و خلاقیت سروکار دارد.	هردو رو دیگران (۲۰۰۳)
هدف مدیریت دانش، مهار و به کارگیری دانش و اطلاعات و ایجاد دسترسی بی‌کم و کاست آن برای همه کارکنان است؛ با این هدف که کارشن را بهتر انجام دهد.	هاکت (۲۰۰۰)
مدیریت دانش شامل کلیه فعالیت‌هایی است که برای در دسترس قراردادن دانش به نحوی که دانش، درست در اختیار افراد مناسب قرار گیرد، صورت می‌پذیرد (داونپورت ۱۳۷۹).	داونپورت (۱۹۹۸)

الف) فرآیند مدیریت دانش از دیدگاه کینگ و اوگا

کینگ و اوگا (۲۰۰۶) مدل جامعی ارائه داده‌اند که در آن مدیریت دانش به صورت یک فرآیند دارای آغاز و پایان مشخص دیده شده است (آقامحمدی و دهقان، ۱۳۹۱، ص ۲۴). به دست آوردن ارزش از فرایند تاکتیکی در جایی است که استراتژی سازمان با اهداف سازمانی مورد استفاده قرار گیرد (Smith, 2001 p. 18). مدل شماتیک کینگ و اوگا به صورت نمودار شماره (۱) می‌باشد:

نمودار شماره (۱)- الگوی فرآیند مدیریت دانش از دیدگاه کینگ و اوگا

منبع: عجفربیان و رحمانی‌سرشت، ۱۳۸۸

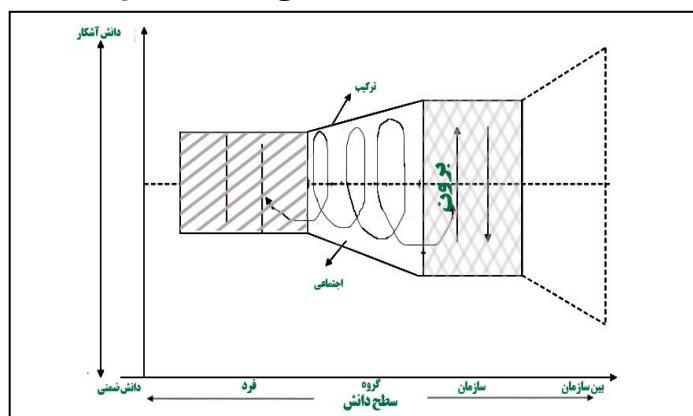
ب) مدل نوناکو و تاکوچی

دو محقق ژاپنی، نوناکو و تاکوچی الگویی جهت توضیح چهار فرآیند لازم برای ایجاد و استفاده از دانش در سازمان ارائه داده‌اند. این چهار فرآیند شامل جامعه‌پذیری، برونو سازی، ترکیب و درونی سازی می‌باشند. محتوای دانش سازمانی به دو صورت آشکار و پنهان بر این چهار فرآیند اثرگذار است (Wiig, 1997, pp.6-14). در فرآیند جامعه‌پذیری، افراد باید با یکدیگر ارتباطات رو در رو برقرار کنند. در فرآیند برونو سازی، افراد دانش پنهان و ضمنی خود را از طریق تبادل و ارائه اطلاعات توسط الگوهای ذهنی و کلمات آشکار می‌سازند. جو اعتماد و اطمینان از شروط انجام

۴۴ ارزیابی اثر فرایندهای مدیریت دانش در فعالیت‌های دیپلماسی دفاعی جمهوری اسلامی ایران

موفق این فرآیند است. در فرآیند ترکیب، دانش آشکارشده‌ی گروه‌ها در اختیار تمام افراد سازمان قرار می‌گیرد و سرانجام در فرآیند درونی‌سازی، دانش آشکار به دانش ضمنی تبدیل می‌شود و دانش جدیدی در درون افراد نهادینه می‌شود. خلق دانش به صورت فرآیندی حلزونی‌شکل، از تعاملات میان دانش آشکار و دانش ضمنی حاصل می‌شود. ترکیب این دو نوع از دانش چهار صورت از تبدیل‌های دانش را نمایان می‌سازد (Nonaka & Takeuchi, 1995, pp.122-126).

نمودار شماره (۲)- مدل حلزونی مدیریت دانش

منبع: شریف‌زاده، ۱۳۸۷، ص ۲۱۶

۱-۱-۲. دیپلماسی دفاعی

دیپلماسی دفاعی عبارت است از فعالیت‌هایی مانند انجام گفت‌وگوهای امنیتی، راهبردی و سطح بالا، تبادل‌های آموزشی و حرفه‌ای نظامی، واردات و صادرات تسلیحات و تجهیزات نظامی، برگزاری رزمایش و تمرین‌های نظامی مشترک و مانند آن از سوی ارتش کشورها (Shea, 2005, p.33).

برخی بر این باورند که دیپلماسی دفاعی شامل استفاده از نیروهای نظامی و زیرساخت‌های مربوط به عنوان ابزار سیاست خارجی و نظامی، در زمان صلح می‌شود. این موضوع شامل طیف

گسترده‌ای از فعالیت‌ها می‌شود که در گذشته با عنایتی همچون همکاری‌های نظامی یا کمک‌های نظامی از آن یاد می‌شد (Corcoran, 2003, p.38).

بنابراین می‌توان این تعریف را از دیپلماسی دفاعی ارائه نمود: «دیپلماسی دفاعی به عنوان مکمل دیپلماسی سیاسی، مقوله‌ای است که بیشتر از سوی سازمان دفاعی کشورها مورد پیگیری واقع می‌شود. این سازمان‌ها تلاش دارند با استفاده از ظرفیت‌های سخت/نرم‌افزاری این مقوله، تعاملاتی را با بازیگران بیرونی برای تأمین بهتر منافع ملی و بهبود شاخص‌های امنیت ملی برقرار نمایند.» (عسکری و مینایی، ۱۳۹۲، ص ۱۷)

۱-۳. دیپلماسی دفاعی در جمهوری اسلامی ایران

رهنامه دفاعی ایران با رویکردی ارزش‌محور و باور به توان و قدرت «دفاع همه‌جانبه مردمی» سازماندهی شده است. مبانی این رهنامه، «اندیشه و باورهای اعتقادی و دینی»، «تدابیر و رهنمودهای فرماندهی معظم کل قوا»، «روح استقلال، خودباوری و خوداتکایی»، «فناوری‌های نوین»، «شرایط اقلیمی، ژئوپلتیکی و ژئواستراتژیکی کشور»، «تجربیات دفاع مقدس»، «تجربیات جهان»، «ایده‌ها و نظریه‌های نخبگان دفاعی و امنیتی» و «تصوری از جنگ آینده» می‌باشد. اصول اساسی آن، «حفظ ارزش‌های حاصل از انقلاب اسلامی»، «جلوگیری از هرگونه جنگ و درگیری مسلحه» و «آمادگی کشور برای دفاع از خود و استفاده از نیروی مسلح برای دفاع از منافع حیاتی» تعیین شده است.

تحقیق راهبرد دفاعی ایران در چارچوب رهنامه دفاعی، نیازمند ترکیبی از دو حوزه سخت و نرم است. از این‌رو، بخشی از ابزار تولیدی در وزارت دفاع ماهیت سخت دارند که تولید و تأمین آن، موجب شکل‌گیری یکی از پایه‌های مهم بازدارندگی می‌شود و تولید ابزار قدرت و ارتقای قابلیت دفاعی ایران را می‌توان در این حوزه مورد توجه قرار داد. بخش دیگری از ابزارهای مقابله با تهدیدات، دارای رویکرد نرم‌افزاری است. در این رابطه، توسعه فناوری نرم و تحرک دیپلماسی دفاعی را می‌توان به عنوان ضرورت‌های دستیابی به بازدارندگی نرم دانست؛ چرا که هر دو بخش بازدارندگی دارای نقش تکمیلی هستند. با توجه به این مسائل، ایجاد پیوند بین «صنایع نظامی»،

«صناعی خدماتی» و «دیپلماسی دفاعی»، زمینه را برای ارتقای حداکثری توان دفاعی ملی کشور فراهم نموده است (وحیدی، ۱۳۸۸/۱۲/۲۶).

فعال شدن مقوله دیپلماسی دفاعی در جمهوری اسلامی، ویژگی مهم فعالیت‌های بخش دفاع در روند بازسازی بنیه دفاعی کشور به‌شمار می‌آید. این بازسازی، دو جهت زیربنایی و روبنایی داشته است. در بخش زیربنایی می‌توان به تحولات ساختاری و افزایش کارکرد سازمان‌های صنعت دفاعی و ارتقای توان سخت‌افزاری اشاره کرد که امروز موجب عزت و افتخار جمهوری اسلامی ایران شده است. در بخش روبنایی می‌توان از سرمایه‌گذاری در بخش تحقیق و توسعه مطالعات دفاعی و فعال‌سازی دیپلماسی دفاعی نام برد. وزارت دفاع در گذشته به عنوان پشتیبان نیروهای مسلح، تنها در دو عرصه توان نظامی- دفاعی و رفاهی شناخته می‌شد و به واقع نقش سوم آن در امر پشتیبانی دیپلماسی نیروهای مسلح و جایگاه مهم تأثیرگذاری بر سیاست دفاعی و امنیتی کشور، مغفول مانده بود. دهه ۱۳۸۰، آغاز توجه و عمل وزارت دفاع در این عرصه می‌باشد.

از سوی دیگر، هدف غایی و نهایی نیروهای مسلح در چشم‌انداز بیست‌ساله کشور، «بازدارندگی» است. کارویژه اصلی دیپلماسی دفاعی را می‌توان در تحقق و پیاده کردن راهبرد بازدارندگی و کاربرد آن در تعامل واحد سیاسی با دیگر واحدهای نظام بین‌الملل دانست. بر این اساس، راهبرد بازدارندگی، به عنوان مهم‌ترین اصل در تعیین حیطه عملکرد دیپلماسی دفاعی و راهبرد نظامی و دفاعی مورد توجه است. دیپلماسی دفاعی با اهمیت دادن به عنصر پیشگیری، شرایطی را فراهم می‌کند که پیش از هرگونه برخوردي، واحد سیاسی بتواند منافع و هدف‌های خود را کسب نماید و به بهترین وجه، قدرت را در حوزه‌های گوناگون تقسیم کند.

دیپلماسی دفاعی، بخشی از سیاست‌های دولت است که به عنوان یک ابزار مهم در تحقق اهداف کلان نیروهای مسلح نقش‌آفرینی می‌کند و هدف آن را می‌توان ایجاد شرایط سیاسی و ملی و بین‌المللی مطلوب برای حفظ و گسترش ارزش‌های ملی و حیاتی کشور در برابر دشمنان بالفعل و بالقوه دانست (عسکری و مینایی، ۱۳۹۲، ص ۶۷).

۱-۱-۳. هدف‌های دیپلماسی دفاعی

به طور کلی اهداف، فلسفه وجودی و دلیل توجیهی سیاست‌ها و اقدامات هستند. همچنین اهداف بین تصمیمات و تصمیم‌سازان هماهنگی ایجاد می‌کند و استانداردهایی برای ارزیابی عملکرد مسئولان به وجود می‌آورد. بنابراین اهداف در هر حوزه‌ای بهویژه دیپلماسی دفاعی دارای جایگاه ارزنده‌ای می‌باشند. بر پایه آنچه بیان شد، می‌توان هدف‌هایی را برای دیپلماسی دفاعی مشخص کرد که در ادامه به برخی از این موارد اشاره می‌شود (عسکری و مینایی، ۱۳۹۲، ص ۶۷).

الف) مهندسی محیط امنیتی

برقراری روابط و تعاملات مناسب دفاعی میان سازمان‌های دفاعی کشورها نقش تعیین‌کننده‌ای در بهبود محیط امنیتی کشورها دارد. بسط و تعمیق این روابط می‌تواند تغییراتی جدی در محیط پیرامونی ایجاد نماید. یکی از برآیندهای بسیار مهم این فرایند، زایش و تکوین «اعتماد» است. اعتماد، رکن رکین خلق یک محیط امنیتی مطلوب است. اعتماد، تنش‌زدایی را جایگزین تنش‌زایی، تعامل را جایگزین تقابل، و همکاری را جایگزین رقابت می‌نماید. چنین محیطی نیز بستر ساز بالندگی، توسعه و امنیت جمعی خواهد بود. البته شفاف‌سازی و درک متقابل، پیوندی ناگسستنی با اعتمادآفرینی دارند.

ب) کسب منافع اقتصادی

واقع مطلب آن است که یکی از دلایل گرایش برخی کشورها به دیپلماسی دفاعی، فروش محصولات صنایع دفاعی آنها می‌باشد. دو معیار اصلی در تحقق این کارکرد، قیمت پایین و رقابتی و نیز برخورداری از فناوری سطح بالاست. فروش محصولات دفاعی در کنار درآمدهای مالی، دارای مزایای جانبی مانند فرصت‌های موجود در آموزش نیروهای طرف مقابل و وابستگی‌های تسلیحاتی نیز می‌باشد.

پ) دستیابی به تجهیزات دفاعی مورد نیاز

یکی از اهداف مهم دیپلماسی دفاعی، فراهم شدن زمینه تأمین فناوری، تجهیزات یا تسلیحات دفاعی است. رسیدن به این هدف، سطح بازدارندگی را افزایش خواهد داد. وابستگی‌های متقابل، بستر مناسبی را برای دستیابی مستقیم یا با واسطه به تجهیزات دفاعی فراهم می‌نماید.

ت) ثبات‌سازی

ثبات‌سازی شامل جلوگیری از بروز مناقشات و حل و فصل آنها می‌شود. یک دیپلماسی دفاعی فعال می‌تواند بستر ساز همکاری، و همکاری موجد هماهنگی، و هماهنگی نیز باعث درهم تنیدگی و گره خوردگی سرنوشت کشورها شود. طبیعی است در چنین شرایطی ضریب احتمال وقوع مناقشه‌ها به حداقل کاهش خواهد یافت. افزون بر این، دیپلماسی دفاعی دارای این ظرفیت است که حتی اگر منازعه‌ای رخ دهد، بتواند از راه برقراری ارتباط با طرف‌های درگیر، شرایط را برای پایان بخشیدن به درگیری فراهم نماید. دیپلماسی دفاعی، ابزاری برای تقویت ظرفیت‌های حمایت از صلح دولتهای شریک است (Mulloy, 2007, p.2).

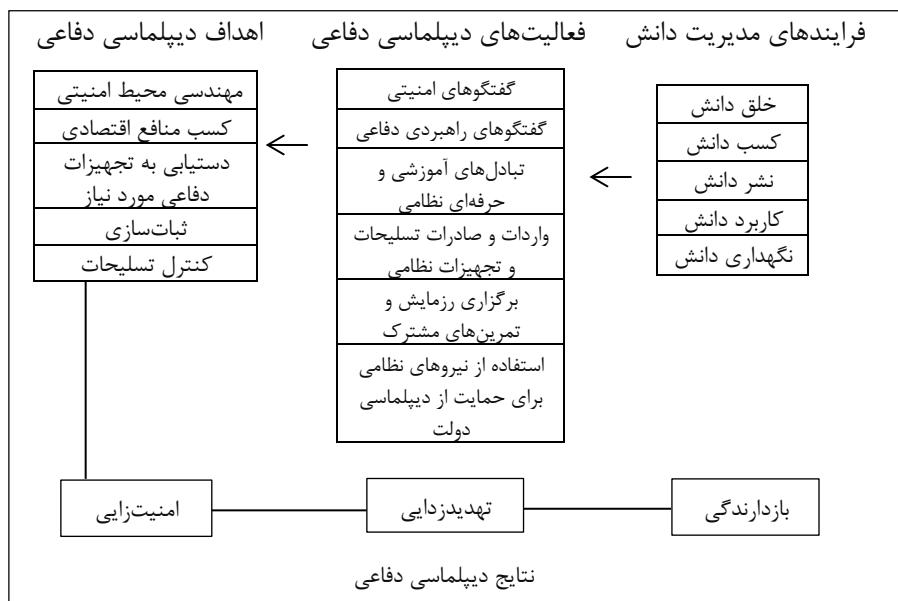
ث) کنترل تسلیحات

یکی از اصلی‌ترین هدف‌های دیپلماسی دفاعی می‌تواند نقش آفرینی آن در کنترل تسلیحات باشد. توضیح آنکه در بعضی موارد برخی دولتها به دلایلی از جمله سیطره‌طلبی، احساس نگرانی و هراس و... تلاش فراوانی برای دستیابی به تسلیحات نوین و یا حتی سلاح‌های غیرمعتارف انجام می‌دهند. این اقدام واکنش سایر بازیگران را نیز به دنبال خواهد داشت که در نهایت، منجر به بروز معماهی امنیت می‌گردد که نتیجه‌ای جز تشديد بی ثباتی و... به همراه نخواهد داشت. سازوکارهای دیپلماسی دفاعی مانند شفافسازی، تبادل صحیح و به موقع اطلاعات، اعتمادآفرینی و... می‌تواند راهکاری برای گریز از گرفتار شدن در چنین معضلی باشد. از سوی دیگر می‌توان با استفاده از امکانات و پتانسیل‌های موجود مانع از تکثیر سلاح‌های کشتار جمعی شد(عسکری و مینایی، ۱۳۹۲، ص ۳۲).

۲. الگوی مفهومی تحقیق

در این بخش به توضیح الگوی مفهومی تحقیق و اجزای آن می‌پردازیم. در این الگو متغیرهای مستقل ابعاد مدیریت دانش شامل خلق دانش، کسب دانش، نشر دانش (تسهیم دانش)، کاربرد دانش و نگهداری دانش به صورت کلی و مؤلفه‌های هر کدام از فعالیتها به صورت جزیی می‌باشند. عوامل و شاخص‌های ابعاد متغیرهای تحقیق در جدول زیر ذکر شده‌اند. در این مدل اثرات اعمال فعالیت‌های مدیریت دانش را بر فعالیت‌های دیپلماسی دفاعی (ا.ایران با در نظر گرفتن اهداف دیپلماسی دفاعی و نتایج حاصله از دیپلماسی دفاعی (بازدارندگی، تهدیدزدایی و امنیت‌زایی) مورد بررسی قرار داده‌ایم. متغیرهای وابسته در این تحقیق فعالیت‌های دیپلماسی دفاعی (ا.ایران (گفتگوهای امنیتی، گفتگوهای راهبردی دفاعی، تبادل‌های آموزشی و حرفة‌ای نظامی، واردات و صادرات تسليحات و تجهیزات نظامی، برگزاری رزمایش و تمرین‌های مشترک و استفاده از نیروهای نظامی برای حمایت از دیپلماسی دولت) می‌باشد.

نمودار شماره (۳)- الگوی مفهومی تحقیق

۳. ابعاد و مؤلفه‌های مدیریت دانش

برای سنجش میزان اثرگذاری مدیریت دانش بر فعالیت‌های دیپلماسی دفاعی ج.ا.ایران، استخراج عوامل و شاخصه‌های مدیریت دانش در هر بعد لازم است. پس از مطالعات اکتشافی و مرور ادبیات تحقیق ابعاد و مؤلفه‌های مدیریت دانش به صورت زیر استخراج شدند و از آنها در جریان تحقیق استفاده شد.(Zack,1999,p.125)

نگاره شماره (۲) – ابعاد بررسی شده مدیریت دانش در تحقیق

مفهوم	بعضی از عوامل	بعاد
کسب دانش	تولید (production) ۱۶	
	گردآوری و مستند سازی (collection) ۱۷	
	جذب (evaluation) ۱۸	
	همگون سازی (assimilate) ۲۰	
	رهبری و مدیریت (management) ۲۱	
	خلاقیت و نوآوری (innovation) ۲۲	
	اعتماد (affiance) ۲۳	
	مدیریت تحقیق (research management) ۲۴	
	فناری اطلاعات (m.IT) ۲۴	
	آموزش (education) ۲۵	
نشر دانش (تسهیم دانش)	اعتماد (affiance) ۱۶	
	ساختار سازمانی (organization chart) ۱۷	
	تعاملات درون واحدی ۱۸	
	فرهنگ سازمانی (cultural organization) ۱۹	
	سیستم نرم‌افزاری پردازش تحلیلی متصل (OLAP) ۲۱	
کاربرد دانش	داده‌کاوی (Data Mining) (به عنوان سازوکار بازیابی اطلاعات) ۲۲	
	سیستم‌های نرم‌افزاری انبارداری داده ۲۳	
	Lotus Notes ۲۴	
	سیستم الکترونیک جلسات تعاطی ایده‌ها (Electronic Brainstorming) ۲۵	
	سیستم بایگانی سوابق پروژه‌های گروهی (Team Repository) ۲۶	
نگهداری دانش	سیستم مدیریت مستندات (Document Management) ۲۷	
	طراحی پایگاه داده مربوط به هر حوزه کارکردی خاص (Data Mart) ۲۸	
	سیستم‌های نرم‌افزاری مدیریت پایگاه داده (DBMS) ۲۹	
	انبارداری داده (Data warehousing) ۳۰	

۴. روش‌شناسی تحقیق

رویکرد تحقیق. به طور کلی رویکرد حاکم بر انجام تحقیق به دو صورت کمی یا کیفی مطرح می‌باشد که هدف هر دو دستیابی به شناخت بهتر و درک ابعاد جدیدتر موضوع است، اما هر یک ابزار و منطق خاص خود را در پیش می‌گیرند. در این تحقیق از روش‌های آماری و استنباطی استفاده شده است. در این شیوه تحقیق به دنبال تأیید فرضیه‌هایی هستیم که به روشنی تدوین شده‌اند. استفاده از تحقیق کمی هنگامی مناسب است که در پی آزمون روابط کشف شده باشیم (Doas,2003,p.24). در تحقیق حاضر از هر دو رویکرد تحقیق کیفی و کمی (آمیخته) با توجه به نوع داده‌ها و شرایط استفاده شده است. ابتدا با کسب داده‌های کیفی از طریق مصاحبه‌ها و مطالعه مستندات نحوه اثر گذاری مدیریت دانش در فعالیت‌های دیپلماسی دفاعی را مورد ارزیابی قرار داده‌ایم. حاصل این مرحله طراحی فرضیه‌های تحقیق بود. سپس فرضیه‌های تحقیق از طریق توزیع پرسش‌نامه مورد ارزیابی قرار گرفته‌اند.

ماهیت(نوع) تحقیق. ماهیت تحقیق حاضر از نوع کاربردی می‌باشد و ما به دنبال ارزیابی اثر مدیریت دانش بر دیپلماسی دفاعی ج.ا. ایران هستیم.

هدف تحقیق. تحقیق حاضر توصیفی و به دنبال درک صحیح و عمیقی درباره چکونگی اثر مدیریت دانش در دیپلماسی دفاعی ج.ا. ایران می‌باشد.

روش تحقیق. روش تحقیق، زمینه‌یابی یا پیمایشی است. پس از کسب نظرات مدیران از طریق انجام مصاحبه‌ها و تدوین فرضیه‌ها برای ارزیابی صحت و سقم آنها با ارسال پرسش‌نامه‌ها به دستگاه‌های فعال در دیپلماسی دفاعی، این فرضیات مورد آزمون قرار گرفتند.

جامعه آماری و نمونه تحقیق. جامعه مورد بررسی دستگاه‌های فعال در دیپلماسی دفاعی بود. فعالیت اصلی این دستگاه‌ها فعالیت‌های دفاعی و نظامی است که در راهبرها، اهداف و برنامه‌های خود به دیپلماسی دفاعی نیز توجه دارند. برای انجام تحقیق از میان ۶ دستگاه فعال در زمینه دیپلماسی دفاعی، ۱۰۰ نفر به روش تصادفی ساده انتخاب و برای آنها پرسش‌نامه ارسال شد. نرخ بازگشت پرسش‌نامه‌ها در حدود ۶۰ درصد می‌باشد که نشان‌دهنده همکاری مناسب مدیران سازمان‌های مذکور می‌باشد.

روش گردآوری اطلاعات. مرحله گردآوری اطلاعات آغاز فرآیندی است که طی آن محقق یافته‌های میدانی و کتابخانه‌ای را جمع‌آوری می‌کند و سپس به طبقه‌بندی و تحلیل آن می‌پردازد و فرضیه‌های تدوین شده خود را مورد ارزیابی قرار می‌دهد (حافظنی، ۱۳۸۹، ص ۱۴۳). روش‌های گردآوری اطلاعات در این تحقیق را می‌توان به دو طبقه تقسیم کرد: اطلاعات کتابخانه‌ای- آرشیوی و اطلاعات میدانی (Alvani, 1998, p.154).

مطالعات اکتشافی در این تحقیق شامل بررسی متون و مطبوعات تحقیق و مصاحبه‌های اکتشافی می‌باشد. برای بررسی متون از کتاب‌ها، مجله‌ها و مقاله‌های اینترنتی استفاده شده است. همچنین از اطلاعات کسب شده از طریق مصاحبه با متخصصان و مدیران سازمان‌ها در جریان تحقیق استفاده شده است.

مصاحبه مهم‌ترین منبع گردآوری داده‌های کیفی است که می‌توان به غنی‌ترین اطلاعات شامل نگرش‌ها، ایده‌ها و دانش افراد پیرامون موضوع خاصی بی‌برد. در این تحقیق از سه نوع مصاحبه استفاده شده است. اول، مصاحبه آزاد^۱ یا اکتشافی که از مخاطبان خواسته می‌شود نظرات و ایده‌های خودشان را درباره موضوع خاصی ارائه دهند و هیچ‌گونه جهت‌دهی خاصی در نحوه پاسخ‌دهی وجود ندارد و آنها می‌توانند تجارت و راه حل‌هایی نیز ارائه دهند. دوم، در مصاحبه متمرکز^۲، مجموعه مشخصی از سؤال‌ها در زمانی محدود و مشخص و در جهت پاسخ به سؤال‌های تحقیق مطرح می‌شود. سوم، در مصاحبه ساختمند^۳، علاوه بر سؤال‌های مشخص پاسخ‌ها نیز مشخص هستند و مصاحبه شونده باید از میان آنها یک پاسخ را انتخاب کند. این شیوه تا حدی مشابه پرسش‌نامه است (رنانی و نامقی، ۱۳۸۸، صص ۱۳).

در این تحقیق از هر سه نوع مصاحبه، بسته به شرایط استفاده شده است. هر کدام از شیوه‌ها برای هدف خاصی مناسب می‌باشند. البته شیوه مصاحبه متمرکز به دلیل امکان اجرای آن در زمان اندک و خارج نشدن از جریان اصلی تحقیق مورد توجه بیشتری قرار گرفته است.

1. Open Ended

2. Focused

3. Structured

ابزار گردآوری اطلاعات. ابزار استفاده شده در این تحقیق، پرسشنامه از نوع بسته می باشد. پرسشنامه اندازه گیری مدیریت دانش از نوع استاندارد است که توسط بوکویتز و ویلیامز^۴ در سال ۱۹۹۹ ارائه و در چند کشور استفاده شده و نتایج آن مورد تأیید قرار گرفته است.

۵. تجزیه و تحلیل نتایج تحقیق

به منظور بررسی وجود یا عدم وجود مفاهیم و ابعاد مدیریت دانش از دیدگاه پاسخ‌دهندگان از آزمون کای دو استفاده شده است. اگر بر اساس نتایج به دست آمده، H_0 پذیرفته شود، به این معنی است که پاسخ‌های ارائه شده به بعد مورد نظر، از توزیع یکنواخت برخوردار نمی باشد. اما اگر H_0 رد شود، نتیجه گرفته می شود که پاسخ‌های ارائه شده از توزیع یکنواخت برخوردار می باشد و بر اساس فراوانی‌های مشاهده شده، جهت گیری به سمت گزینه‌های موافق یا مخالف خواهد بود. قاعده تصمیم‌گیری. در عدد اطمینان ۹۵ درصد، در صورتی که عدد معناداری بزرگ‌تر از میزان خطأ ($\alpha = 0.05$) باشد، H_0 پذیرفته می شود. در صورتی که عدد معناداری کوچک‌تر از میزان خطأ ($\alpha = 0.05$) باشد، H_0 رد و H_1 تأیید می شود.

طراحی فرضیه‌های صفر و یک به صورت زیر است:

فرض صفر H_0 : پاسخ‌های ارائه شده از توزیع یکنواخت برخوردار نمی باشد.

فرض مخالف H_1 : پاسخ‌های ارائه شده از توزیع یکنواخت برخوردار می باشد.

نگاره شماره (۳) - نتایج اثر مدیریت دانش در دیپلماسی دفاعی (گفتگوهای امنیتی)

ردیقه آزمون	میزان خطأ	عدد معناداری	کای دو محاسبه شده	فراوانی‌های مشاهده شده				ابعاد مدیریت دانش	ردیقه
				خیلی زیاد	زیاد	متوسط	کم		
تأیید فرض مخالف	۰/۰۵	۰/۰۰۰	۱۵/۰	۲۰	۲۵	۹	۶	کسب دانش	۱
تأیید فرض مخالف	۰/۰۵	۰/۰۰۴	۱۴/۱۱	۲۳	۲۴	۷	۶	خلق دانش	۲
تأیید فرض مخالف	۰/۰۵	۰/۰۰۳	۱۳/۵	۲۶	۲۳	۶	۵	نشر دانش	۳
تأیید فرض مخالف	۰/۰۵	۰/۰۰۸	۱۲/۱۳۲	۲۶	۲۰	۸	۶	کاربرد دانش	۴
تأیید فرض مخالف	۰/۰۵	۰/۰۰۳	۱۸/۲۳	۲۷	۲۵	۵	۳	نگهداری دانش	۵

۵۴ ارزیابی اثر فرایندهای مدیریت دانش در فعالیت‌های دیپلماسی دفاعی جمهوری اسلامی ایران

نگاره شماره (۴) - نتایج اثر مدیریت دانش در دیپلماسی دفاعی (گفتگوهای راهبردی دفاعی)

نتیجه آزمون	میزان خطا	عدد معناداری	کای دو محاسبه شده	فراآنی‌های مشاهده شده				ابعاد مدیریت دانش	نمره
				خیلی زیاد	زیاد	متوسط	کم		
تأیید فرض مخالف	۰/۰۵	۰/۰۰۸	۱۱/۱۴۳	۲۳	۲۲	۱۲	۳	خلق دانش	۱
تأیید فرض مخالف	۰/۰۵	۰/۰۰۴	۱۲/۲۱۵	۲۲	۲۲	۱۰	۶	کسب دانش	۲
تأیید فرض مخالف	۰/۰۵	۰/۰۰۷	۱۲/۴۳۲	۲۲	۲۱	۱۰	۷	نشر دانش	۳
تأیید فرض مخالف	۰/۰۵	۰/۰۲۴	۱۱/۳۵۶	۱۹	۲۰	۱۶	۵	کاربرد دانش	۴
تأیید فرض مخالف	۰/۰۵	۰/۰۲۲	۱۰/۳۲۵	۲۱	۲۰	۱۲	۷	نگهداری دانش	۵

نگاره شماره (۵) - نتایج اثر مدیریت دانش در دیپلماسی دفاعی (تبادل‌های آموزشی و حرفة‌ای نظامی)

نتیجه آزمون	میزان خطا	عدد معناداری	کای دو محاسبه شده	فراآنی‌های مشاهده شده				ابعاد مدیریت دانش	نمره
				خیلی زیاد	زیاد	متوسط	کم		
تأیید فرض مخالف	۰/۰۵	۰/۰۰۵	۱۴/۹۲۰	۲۴	۲۱	۸	۷	خلق دانش	۱
تأیید فرض مخالف	۰/۰۵	۰/۰۰۱	۱۸/۸۳۰	۲۴	۲۲	۸	۶	کسب دانش	۲
تأیید فرض مخالف	۰/۰۵	۰/۰۰۵	۱۱/۲۲۹	۱۴	۱۸	۶	۲۲	نشر دانش	۳
تأیید فرض مخالف	۰/۰۵	۰/۰۰۱	۱۸/۳۲۲	۲۲	۲۳	۶	۹	کاربرد دانش	۴
تأیید فرض مخالف	۰/۰۵	۰/۰۲۳	۱۲/۲۴۳	۲۰	۲۲	۱۰	۸	نگهداری دانش	۵

نگاره شماره (۶) - نتایج اثر مدیریت دانش در دیپلماسی دفاعی (وارادات و صادرات تسلیحات و تجهیزات نظامی)

نتیجه آزمون	میزان خطا	عدد معناداری	کای دو محاسبه شده	فراآنی‌های مشاهده شده				ابعاد مدیریت دانش	نمره
				خیلی زیاد	زیاد	متوسط	کم		
تأیید فرض مخالف	۰/۰۵	۰/۰۴۳	۱۳/۲۲۹	۲۰	۲۴	۱۷	۹	خلق دانش	۱
تأیید فرض مخالف	۰/۰۵	۰/۰۰۱۲	۲۱/۴۶۲	۱۸	۲۴	۱۱	۷	کسب دانش	۲
تأیید فرض مخالف	۰/۰۵	۰/۰۰۳	۱۴/۳۰۱	۲۰	۲۳	۹	۸	نشر دانش	۳
تأیید فرض مخالف	۰/۰۵	۰/۰۱۱	۱۳/۶۸۷	۲۱	۱۹	۱۲	۸	کاربرد دانش	۴
تأیید فرض مخالف	۰/۰۵	۰/۰۰۶	۱۶/۶۰۹	۲۲	۱۹	۱۱	۸	نگهداری دانش	۵

نگاره شماره (۷) - نتایج اثر مدیریت دانش در دیپلماسی دفاعی (برگزاری رزمايش و تمرین های نظامي مشترک)

نتیجه آزمون	میزان خطأ	عدد معناداری	کای دو محاسبه شده	فرآواني های مشاهده شده				ابعاد مدیریت دانش	نمره
				خیلی زیاد	زیاد	متوسط	کم		
تأييد فرض مخالف	۰/۰۵	۰/۰۴۱	۱۵/۷۶۴	۲۰	۲۴	۱۰	۶	خلق دانش	۱
تأييد فرض مخالف	۰/۰۵	۰/۰۰۵	۱۹/۸۷۲	۲۶	۲۴	۶	۴	کسب دانش	۲
تأييد فرض مخالف	۰/۰۵	۰/۰۰۸	۱۵/۴۴۳	۲۳	۲۲	۱۱	۶	نشر دانش	۳
تأييد فرض مخالف	۰/۰۵	۰/۰۰۴	۱۹/۲۵۴	۲۲	۲۲	۱۰	۶	کاربرد دانش	۴
تأييد فرض مخالف	۰/۰۵	۰/۰۰۳	۲۱/۲۱۱	۲۰	۲۴	۹	۵	نگهداري دانش	۵

نگاره شماره (۸) - نتایج اثر مدیریت دانش در دیپلماسی دفاعی(استفاده از نیروهای نظامی برای حمایت از دیپلماسی دفاعی)

نتیجه آزمون	میزان خطأ	عدد معناداری	کای دو محاسبه شده	فرآواني های مشاهده شده				ابعاد مدیریت دانش	نمره
				خیلی زیاد	زیاد	متوسط	کم		
تأييد فرض مخالف	۰/۰۵	۰/۰۴۱	۱۲/۳۳۰	۱۹	۱۶	۱۹	۶	خلق دانش	۱
تأييد فرض مخالف	۰/۰۵	۰/۰۰۴	۲۰/۲۰۱	۲۲	۲۵	۹	۴	کسب دانش	۲
تأييد فرض مخالف	۰/۰۵	۰/۰۰۸	۱۲/۳۴۳	۲۰	۲۲	۱۲	۶	نشر دانش	۳
تأييد فرض مخالف	۰/۰۵	۰/۰۰۲	۱۸/۲۷۶	۲۰	۲۲	۱۳	۴	کاربرد دانش	۴
تأييد فرض مخالف	۰/۰۵	۰/۰۰۳	۲۰/۲۳۲	۲۱	۲۴	۱۱	۶	نگهداري دانش	۵

فرجام

بر اساس تجزيه و تحليل کيفي و کمي دادههای حاصله، ادبیات تحقیق و آزمون فرض آماری که به منظور ارزیابی اثر فرایندهای مدیریت دانش بر فعالیتهای دیپلماسی دفاعی با توجه به اهداف و نتایج دیپلماسی دفاعی در ج.ا.iran صورت گرفت، محرز گردید که مدیریت دانش به عنوان سازوکاری نظاممند و سازماندهی شده قادر است سازمانها را نسبت به استفاده بهينه از منابع دانش رهنمون نماید. ضرورت استفاده از اين سازوکار هنگامي بيش از پيش روشن مى شود که سازمانها از اثرات و نتایج استفاده از آن آگاه شوند. از اين رو بر آن شدیم در اين تحقیق به بررسی نتایج استفاده از مدیریت دانش در دیپلماسی دفاعی بپردازیم. برای ارائه تحليل جامعی از

۵۶ ارزیابی اثر فرایندهای مدیریت دانش در فعالیت‌های دیپلماسی دفاعی جمهوری اسلامی ایران

اثرات استفاده از مدیریت دانش در سازمان، باید با دیدی جامع به سازمان، تمام بخش‌های آن را مد نظر و اثرات فرآیندهای مدیریت دانش را روی بخش‌های مختلف سازمان مورد بررسی قرار داد. با توجه به این مهم، با استفاده از فعالیت‌های دیپلماسی دفاعی، گفتگوهای امنیتی، گفتگوهای راهبردی دفاعی، تبادل‌های آموزشی و حرفه‌ای نظامی، واردات و صادرات تسليحات و تجهیزات نظامی، برگزاری رزمایش و تمرین‌های مشترک و استفاده از نیروهای نظامی برای حمایت از دیپلماسی دولت، ارزیابی این اثرات انجام گرفت. از سوی دیگر در زمینه مدیریت دانش و فرآیندهای آن؛ خلق دانش، کسب دانش، نشر دانش، کاربرد دانش و نگهداری دانش نیز الگوهای مختلفی وجود دارد که در این تحقیق الگوی نوناکو و تاکوچی به دلیل جامعیت آن استفاده شد. در جریان تحقیق ابتدا با انجام مطالعه‌های اکتشافی شامل مرور ادبیات و برگزاری مصاحبه‌ها، فرضیه‌ها تدوین شد و سپس از طریق انجام پیمایش ارزیابی فرضیه‌ها انجام گرفت. تجزیه و تحلیل یافته‌ها مؤید صحت فرضیه‌های تحقیق بودند. نتایج این تحقیق نشان می‌دهد که سازمان‌های مرتبط با دیپلماسی دفاعی در صورت استفاده از سازوکار مدیریت دانش به صورت نظاممند، قادرند برای اهداف دیپلماسی دفاعی در جای ایران که مزیت رقابتی را برای کشور ایجاد می‌کند، مورد استفاده قرار گیرند. بر اساس یافته‌های حاصله از تجزیه و تحلیل داده‌ها و نیز به استناد آزمون آماری صورت‌گرفته دلیلی جهت تأیید فرض H_0 از سوی محقق دیده نمی‌شود.

بر همین اساس محقق نتیجه می‌گیرد:

۱. بین مدیریت دانش و دیپلماسی دفاعی (گفتگوهای امنیتی) رابطه معنی‌داری وجود دارد.
۲. بین مدیریت دانش و دیپلماسی دفاعی (گفتگوهای راهبردی دفاعی) رابطه معنی‌داری وجود دارد.
۳. بین مدیریت دانش و دیپلماسی دفاعی (تبادل‌های آموزشی و حرفه‌ای نظامی) رابطه معنی‌داری وجود دارد.
۴. بین مدیریت دانش و دیپلماسی دفاعی (واردات و صادرات تسليحات و تجهیزات نظامی) رابطه معنی‌داری وجود دارد.

۵. بین مدیریت دانش و دیپلماسی دفاعی (برگزاری رزمایش و تمرین‌های نظامی مشترک) رابطه معنی‌داری وجود دارد.

۶. بین مدیریت دانش و دیپلماسی دفاعی (استفاده از نیروهای نظامی برای حمایت از دیپلماسی دولت) رابطه معنی‌داری وجود دارد.

پیشنهادها

۱. طراحی سیستم کسب دانش در مورد شناسایی وضعیت فعالیت‌های دیپلماسی صورت گرفته در ج.ا. ایران. این اقدام به تصمیم‌گیران کلان در حوزه دفاعی و امنیتی کمک می‌کند تا با ارزیابی اقدامات خود با اقدامات سایر کشورهای رقیب در یک محیط رقابتی بتوانند بازدارندگی، امنیت‌زایی و تهدیدزدایی را برای کشور به وجود آورند.

۲. ایجاد ارتباط با مراکز تحقیقاتی و دریافت مشاوره‌های لازم. این اقدام به تصمیم‌گیران دفاعی و امنیتی کمک می‌کند همواره از آخرین دانش خلق شده در حوزه دیپلماسی دفاعی بهره‌مند گرددند و با خلق دانش جدید در این حوزه، دستیابی به اهداف دیپلماسی دفاعی آسان‌تر گردد.

۳. با استفاده از منابع فیزیکی مانند مکتوبات، پرونده‌ها، نتایج مذاکرات، بازدیدها، موافقت‌نامه‌ها و... نقشه دانش^۵ به صورت ترسیمی طراحی گردد. این اقدام موجب آگاهی از دارایی‌های ملموس و غیر ملموس دانش و استفاده از آن در فرآیند تصمیم‌گیری مسئولان حوزه دفاعی و امنیتی در کشور می‌شود.

۴. برگزاری کارگاه‌های آموزشی جهت انتقال دانش مربوط به فعالیت‌های نوین دیپلماسی دفاعی در سایر کشورها

۵. مستندسازی اقدامات صورت گرفته، موجب می‌شود با تغییر افراد و جابه‌جایی مسئولین در حوزه دفاعی و امنیتی، اقدامات مثبت و یا منفی صورت گرفته فراموش نشود و با بهره‌گیری از تجربه‌های اخذشده، هزینه دستیابی به اهداف دیپلماسی دفاعی را کاهش دهنند.

۶. تشکیل تیم‌های تخصصی، اتاق فکر و گروه‌های حرفه‌ای برای تهیه راهبردها، و طرح‌ریزی برنامه‌ها جهت دستیابی به اهداف دیپلماسی دفاعی. این اقدام ضمن کاربردی نمودن دانش حاصله، امکان بهره‌برداری از تسهیم و یا نشر دانش را که یکی از فرایندهای مدیریت دانش می‌باشد، فراهم می‌نماید و افرادی با تخصص‌های مختلف گرد هم آیند و به جهت تنوع تخصص‌ها، مهارت‌ها و تجارت امکان یادگیری غیر رسمی و پیدایش ایده‌های جدید نیز فراهم می‌شود.
۷. تشکیل پایگاه داده‌ها. این اقدام امکان نگهداری و ذخیره‌سازی دانش حاصله از فعالیت‌های صورت گرفته را فراهم و دستیابی مسئولان را در شرایط و زمان مقتضی امکان‌پذیر می‌نماید.

منابع فارسی

۱. آقامحمدی، داود و نبی الله دهقان (۱۳۹۱)، *مدیریت راهبردی دانش در سازمان‌های نظامی*، انتشارات دانشکده فرماندهی و ستاد ارتش جمهوری اسلامی ایران.
۲. جعفریانی، حسن و حسین رحمان‌سرشت (۱۳۸۸)، *مدیریت دانش و مدیریت تنوع با رویکرد تولید دانش*، تهران، مجموعه مقالات سومین کنفرانس ملی مدیریت دانش.
۳. حافظنیا، محمدرضا (۱۳۸۹)، *مقدمه‌ای بر روش تحقیق در علوم انسانی*، انتشارات سمت، تهران.
۴. داونپورت، توماس و لارنس پروسак، (۱۳۷۹)، *مدیریت دانش*، ترجمه حسین رحمان سرشت، تهران، نشر ساپکو، چاپ اول.
۵. رناني، قاسم و محمد نامقی (۱۳۸۸)، "اثر مدیریت دانش در خلق استراتژی رقابتی"، *پژوهشنامه مدیریت تحول*، سال اول، شماره دوم تهران.
۶. شریف‌زاده، فتاح (۱۳۸۷)، *مدیریت دانش در سازمان‌های اداری، تولیدی و خدمتی*، تهران: انتشارات جهاد دانشگاهی، علامه طباطبائی.
۷. عالم تبریز، اکبر و علیرضا محمد رحیمی (۱۳۸۷)، *مدیریت دانش (KM) و برنامه‌ریزی منابع انسانی (ERP)*، (با نگرش سیستم‌های اطلاعاتی، تهران: انتشارات صفار، اشراقی.
۸. عسکری، محمود و حسین مینایی (۱۳۹۲)، *دیپلماسی دفاعی ج.ا. ایران*، تهران، انتشارات مرکز آموزش شهید صیاد شیرازی.
۹. وحیدی، احمد (۱۳۸۸/۱۲/۲۶)، "چتر دیپلماسی دفاعی ایران بر منطقه"، *روزنامه ایران* (ویژه‌نامه نوروزی).

۱۰.وحیدی، احمد (تابستان ۱۳۸۹)، "وزارت دفاع و دیپلماسی دفاعی" (گفت و گو)، *دیپلماسی دفاعی*، سال اول، شماره اول.

منابع لاتین

11. Alvani , Seyed Mehdi and Danai fard Hasan (1998), *Qualitative Research Method in Management*, Tehran, Safar Publication
12. Corcoran, Andrew J (2003), *Assessing the Effectiveness of Defence Diplomacy*, United Kingdom, Defence Science and Technology Laboratory.
13. Mulloy, Garren (2007), "Japan's Defense Diplomacy and Cold Peace in Asia", *Asia Journal of Global Studies*, 1.
14. Nonaka, I. and H. Takeuchi (1995), *The Knowledge Creating Company*, Oxford
15. O'Dell, C. (1996), *A Current Review of Knowledge Management Best Practice*, Conference on Knowledge Management and the Transfer of Best Practices, Business Intelligence, London.
16. Shea, Timothy (2005), "Transforming Military Diplomacy", *Joint Forces Quarterly*, Issue Thirty-Eight.
17. Smith, R. (2001), *A Roadmap for Knowledge Management*, available at: www2.gca.org/knowledgetechnologies/2001/proceedings
18. Wiig, K. (1997), "Knowledge Management: An Introduction and Perspective", *Journal of Knowledge Management*, Vol. 1, No.1.
19. Zack, M.H. (1999), "Developing A Knowledge Strategy", *California Management Review*, Vol.1, No. 3, Oxford University Press.